

Několik vzpomínek.

Když roku 1860 v měsíci listopadu za časného jitra rozléta se Ohio-em správa, že Abraham Lincoln v presidentkém zápase zvítězil, tu mezi miliony nadšených obyvatelů tohoto státu nalezal se šestnáctiletý hoch, který až dosud mlád, přece jen šťastně se v tomto zápase a působil pokud stly jeho stačily ku vítězství Lincolnovu. V pohnutých těch politických dobách mladá hrála dosti velkou úlohu ve volbách a přispěla velice k porážení demokratické strany — a jaký div, že právě ta nadšená mládež, v jejímž mozků křídly nové myšlenky, vítala nastolení vzešeného Abrahama Lincolnova s nadšením ještě větším a že pohlížela k němu jako ke svému vůdci. Mladý tento hoch čerpal nadšení své pro republikánskou stranu ze slov velikých řečníků tehdejších: senatora B. Wadeho, Joshua R. Giddingse, Salmona P. Chase, Johna Shermana, tehdy teprve vstupujícího na politické bojiště, a mladého státního senátora, James A. Garfielda, jenž později povolán na totéž místo, kterým zaujímal Lincoln.

Hoch tento četl Lincolnovu řeč k lidu, a nímž loučil se ve Springfieldu, ubíraje se do Washingtonu a sledoval jej v myšlénkách na pamětihodné této cestě a když stalo se zřejmým, že život Lincolnův jest od politických odpůrců ohrožen a že tento může být zavražděn nežli zasedne na stolec Washingtonův, tu přál si — jako miliony ostatních — aby mohl vrbnouti se mezi toto hrozící nebezpečí a milovaného nově zvoleného presidenta, a zastaviti svými prsmi ránu namířenou na Lincolnu. A když Lincoln přece šťastně přibyl do Washingtonu a Buchanan učinil mu místo v "bílém domě", tu on jakož i každý jiný republikán si oddychnul a v srdcích milionů počala vzrůstat naděje, že Spojené Státy spějí vstříc šťastnější budoucnosti a že Lincolnovi podají se zacetiti ránu, která počala se otvírati mezi Severem a Jihem. Leč dobrá vůle Lincolnova nedostačovala k upokojení jízňích států, v nichž to vřelo a konečně v Charlesterském přístavu nastal očekávaný výbuch. Spor mezi Severem a Jihem musel být vyrovnán mečem.

"President Lincoln povolává do zbraně dobrovolníky, drabá matko, chce se přihlásiti; prostě, vymozte mi svolení otce", psal hoch ze školy, do níž byl rodiči svými poslán. "Jsi ještě příliš mlád, čkej ještě", zněla otceva odpověď. Leč když president vydal nové provolání k lidu, v němž žádal o dalších 300,000 mužů, tu hoch byl tak pevně odhodlán postaviti se v řady válečné, že rodiče jeho po těžkém boji nátlaku svého synka povolili a týž během 24 hodin přihlásil se v řady dobrovolníkův. Hoch cítil se nanejvýš šťastným, neboť cítil, že vykonal co bylo občanskou jeho povinností a s netrpělivostí očekával kdy povolán bude k činné službě.

"Naše četa jest vyzvána, aby se připojila ke pluku, matko — musím zbra opustiti domov", řekl jednoho dne hoch.

"Bůh provázej tě na cestě!" odvětila tato s pláčem. "Cin svou povinnost jako muž, synu můj", dodal otec. Konečně nadešla hodina rozchodu. Rodiče doprovodili hochu svého a zehnalí jej ještě naposled políbením a on v slzách pronesl slova, v nichž zračila se odhodlanost a důvěra: "Až zvítězíme, tu přijdu domů zpět. S bohem a na shledanou!"

Nedlouho na to pluk v němž hoch byl zařazen — pluk dvacátý třetí z Ohio — opustil stát aby odebral se na bojiště. Hoch nesl těžkou svoji

pašku a tašku plnou patron na první této cestě a hrdoštl a nedál se ani otfiti tihu své výstroje. Sednul se soudruhy svými na tvrdé lavice a ve veselém hovoru se soudruhy cesta do Washingtonu plynula mu rychle. Leč vlak zůstal na polovic cestě — druhá polovice musela být vykonána pěšky za stálých šarvátok a nepřítel. Hoch konal svou službu s touž svědomitostí jako dospělý muž. Byl vyslán na stráž a v každé půlce byl v předních řadách. Musel valiti si jedlo, postaviti svůj stan, vypratí své prádlo a spraviti své šatstvo, leč vše to konal klidně, neboť věděl, že to část úkolu, jež na sebe převzal. A nežli dorazil do Washingtonu, tu byl několikrát za statečnost svoji povýšen. Byl to dlouhý, těžký pochod, ale hoch byl na všem právem hrdým.

To byla prvá cesta budoucího presidenta Spoj. Států do Washingtonu. Cesta plna útrap, plna namáhání a nebezpečí, leč on vykonal ji šťastně, provázen požehnaním svých rodičů. Týž hoch vzrostl v muže a jako ve válce tak i v míru věnoval své služby lidu a tento v listopadu povolal jej na nejvyšší místo, jakéž občan Spojených Států voličové mohou propůjčiti. Dne 2. března konal opět cestu do Washingtonu jako president Spoj. Států. Na jeho prvě cestě provázen byl pouze požehnaním svých rodičů, na této poslední cestě jeho provázl jej požehnaní milionův. Naše nová vlast ocituje se opět ve vážné krizi. Neuspokojenost zaviněná utrpením a bídou ozývá se na všech stranách. — Kéž dobrá hvězda, která provázela McKinleyho na všech jeho cestách, provázl jej i na této! Těžká práce byla mu údělem na první jeho cestě do Washingtonu, poslední tato cesta jeho vykonána v pohodlí, avšak též k práce jej teprve očekává až zasedne na stolec kdež zasedal Lincoln, jehož tak ctil a miloval. Miliony skládají v něj svoji důvěru, miliony očekávají, že přitochodem jeho do Washingtonu rozprchnou se tyto mraky bídy na nás dnes spočívající a že vzejde nám jítěnka těch bývalých dobrých časů.

Kéž nejsme zklamáni! Tolik jest jisto, že nás president bude konati poctivě svou povinnost jako ji konal po celý život svůj a tu naplňuje srdce naše důvěrou v budoucnost.

Diplomacie zabloudila v krátkém labyrintu.

Národní listy uvažují následovně o situaci na Krétě:

Nové krvavé události na ostrově Krétě a válečné odhodlání Řecka — toť vnější účinek posavadní součinnosti evropské diplomacie a jejího plánu oprav pro Turecko. V témž okamžiku, kdy vyslanci velmocí v Cařihradě dokončili porady své o zjednaní pořádku na Krétě a zřízení sboru četnického k jeho udržení, neznámá posud ruka znova podnítla krvavé spory mezi křesťany a mohamedány tamními a nesnáze takto vzniklé přiosťily se v nebezpečí pro evropský mír, když království řecké vyslalo k ostrovu své válečné loďstvo, jemuž v čelo postaven princ Jiří.

Kréta se sousedními ostrovy tvoří samostatný správní obvod říše turecké, "vilájet kiridský" a má asi 275,000 obyvatelů, většinou Řeků, vlastní Turci a Arabové tvoří nepatrnou menšinu, nábožensky však jest poměr obyvatelstva poněkud odchýlný; mohamedánů jest asi třetina, ostatní jsou křesťané. Ostrov Kréta jest, tušíme, poslední území, jež dostalo se v Evropě v moc Turků z rukou Benátčanů v druhé polovici 17. století. Nejnovější dějiny ostrova jsou vyplněny stále se opětuujícími pokusy zbaviti se jha tureckého; prvý takovýto zkušební pokus stal se r. 1821, ve válce za osvobození Řecka, druhý

r. 1840, v roku 1866 národní výbor krétský prohlásil spojení Kréty s královstvím řeckým a vedl po 3 leta soufalý boj s přemocí tureckou, na podzim r. 1876 a z jara roku 1877 vzniklo opět povstání a skončeno r. 1878 jakous samosprávou, v níž stženo zvláštní úkol od shromáždění samostatná finanční správa, ale buď že turecká vláda nedbala těchto práv ostrova, buď že křesťanské obyvatelstvo Kréty toužilo po úplném svržení turecké nadvlády, minulého roku se stal ostrov Kréta opět jevištěm vnitřních krvavých zápasů mezi mohamedány a křesťany, až nynějším válečným odhodláním Řecka otázka krétská překročila meze "vnitřní" otázky turecké a stala se otázkou vnější, otázkou, o níž na dále bude se rozhodovati již mezi říši tureckou a královstvím řeckým.

Nejsi pochybnosti nejmenší, klyby tyto dva soupeři sami měli své válečné úly, že by království řecké podlehlo přesile turecké, ale tot pravě ona okolnost, jež způsobuje největší rozpaky veřejnému mínění v Evropě, stali království řecké podniklo nynější výpravu se svým válečným loďstvem o své újmě, či zda stojí za tím některá velmoc a která? A tu ocitujeme se před novým zajímavým zjevem. Vládní úřady evropské všekřeh evropských velmocí tvrdí houzevnatě, že shoda velmocí jest dokonalá, že nedopustí, aby evropský mír otázkou krétskou byl porušen, že čini rozhodný nátlak na Řecko, aby ještě v posledním okamžiku couvilo a princ Jiřímu nedovolilo zahájití s loďstvem řeckým akci proti Turecku, zejména proti vysazení tureckých posil vojenských na vzbouřený ostrov.

Ale týž dechem úsopisectvo všech hlavních měst evropských hledá onoho vlastního tajemného vinníka, jenž náseptal Řecko, aby se odhodlalo k nepřátelským krokům proti Turecku, dokazují, že bez takového pozadí, bez opory o některou velmoc malé království řecké by se neodvážilo, vrhnouti se do vřavy válčné.

Upozornili jsme již, kterak jeden z předních listů ruských, petrohradské "Nové Vremě", jež v okamžiku, kdy princ řecký Jiří již se chystal k vyplutí do vod krétských, dokazoval, že jsou to v Řecko asi jen kruhy mimovládní, jež podporují Krétany, že tedy v Petrohradě nevěřili a nevěděli, že sama vláda řecká již se odhodlala vystoupiti útočně.

To by znamenalo, že v Petrohradě — aspoň v kruzích úsopiseckých, neměli spolehlivých zpráv o bojovném nadšení, jež se zmocnilo obyvatelstvá v království řeckém.

Skoro v témž okamžiku ohlašoval pařížský "Nord", jenž se pokládá za list blízký zahraničím kruhům ruským, že Rusko, Francie a monosti, sdílejí totéž stanovisko, trvají na tom, aby se upokojilo Turecko zavedením oprav a že oprávej se zároveň tyto velmocí anglickými snahám, aby se přikročilo k dělení Turecka.

Prohlášením tímto ukázal tedy "Nord" přímo na Anglii, jakožto na onu velmoc, kteráž ruší jednotný postup velmocí, a kteráž tudíž jest vlastním původcem či podnětovatelem nových bouří na Krétě.

Ale ihned se vyskytly zprávy úsopisecké, že veřejné mínění ve Francii jeví rozhodnou přízeň k k rachu řeckému, a některé úsopiseje pařížské přímo jaly se vyslovovati pochybnost o úspěšnosti zahraničné politiky Francie, spojené s Ruskem. Ježto Francii na tom záleží, aby hnula otázkou egyptskou proti Anglii, než vyloučena domněnka, že i Francii by byla vítanou příležitostí, aby účinněji mohla zasáhnouti do zmatků, východních.

Nechybělo ovšem ani hlasů, které dokazovaly, že mezi naším soustátním a Řeckem staly se určité úmluvy,

než vládní listy vídeňské v posledních dnech vedou co nejvýraznějši mlhu, aby zdeřely Řecko od opravdových válečných kroků. Tak zejména "Fremdenblatt", jež se pokládá za mluvčího zahraničného ministerstva, praví: "Nejsi jinak, než odsouditi co nejptišněji chování Řecka, a právě přátele Řecka musí ježto v posledním okamžiku pozvednouti hlas svůj, aby je zdrželi od dalších kroků na dráze, na níž mu hrozí nehorší následky. Rakousko-uberská diplomacie tuto svou povinnost již vykonal. Všecky velmocí bez výjimky odsuzují bez výhrad a neváhivěně krok, jež řecká vláda učinila. Evropa nemůže než co nejptišnějši napomenouti Řecko, aby upustilo od svého nerozváženého podniku díve, než bude pozdě. Velmocí nebudou přelkžeti Turecko, aby vyslalo posily na ostrov Kréta, a nechaj Řecko, aby si samo vybojovalo svou věc s Tureckem, a jak tento souboj dopadne, o tom nemůže býti pochybnosti."

Než z Vídně ozývají se i hlasy poněkud odchýlné. Také známý list "Reichswahr", který tváří se jako by měl informace z kruhů vládních, zabývá se výpravou řeckou a praví: "Ve dvou dnech se rozhodne, dá li se krise východní diplomatickéj z kročením ježto na čas zdržeti, aneb bude-li vyřizena zbraní. Námořní výprava řecká dokazuje, že ujednání diplomatů v Athénách nebylo tak závažné, aby zabránilo kročením. Řecko vyslalo všecko své loďstvo válečné, předem, aby učinilo nemožným rozmožení tureckého vojska na Krétě, v pravdě však, aby ušlo se tamních křesťanů. Na Řecko a jeho loďstvo by dnes působilo jen jedině nspomenutí: děla válečného loďstva velmocí. Pochybujeme, že v tom úmlouci jsou za jedno. Nevzdá-li se Řecko myšlenky na připojení Kréty, může v nekratší lhůtě válka řecko-turecká rozvinouti celou východní otázkou. Obmezení války na Řecko a Turecko je nemyšlitelno a nemožno."

Szepstův "Tagblatt" jde ježto o krok čale a přijímá za svou domněnku listů anglických, že velitel loďstva řeckého, princ Jiří, právě proto postaven byl v čelo výpravy řecké, že zachránil nynějšímu caři v Japonku při útoku r. 1891 na učiněním život, že tedy cař jest zavázán neopustiti svého přítel při nynější výpravě, jinými slovy, že nemůže Rusko do pustiti, aby Řecko podlehlo v očekávaném boji s Tureckem.

Máme za to, a vyložili jsme svým časem, když počaly se na Balkáně množití sporné otázky církevní mezi tamními národy, jež zatím dospěly dospěly až ke krizi v samém patriarchatu cařihradském, že v evropském Turecku v poslední době postaráno o tak hojně hořlavé látky, že nepodaří se ježto v nynějším posledním okamžiku zdržeti postup události, jež sporem řecko-tureckým o Krétu přestříhly Aridnina nit, ježž konce dosposud v rukou svých zdála se držeti diplomacie evropská při chůzi své — krétským labyrintem.

W. H. Worthington, redaktor úsopiseu "Patrons of Husbandry" vydávaného v Columbus, Mass., psal dne 25 února 1892: "Velky onen váš lék, Allen's Lung Balsam, učinil jsem v rodině své po patnácti letech proti kašli a nastuzení a vím, že jest tím nejlepší lékem". — 25c., 50c. a \$1 láhev.

HOMESEEKERS EXCURSIONS VIA B.C.R. & N. RAILWAY. Dráha tato uspořádá výlety do států severních, západních a jižních států dne 16. února, 2. a 16. března, 6. a 20. dubna, 4. a 18. května. Cena listů tam a zpět za jedno jízdě s přídatkem \$2. Listy platí 21 dní. FOR FULL INFORMATION CALL ON B.C.R. & N.R.R. AGENTS OR ADDRESS J. MORTON, G.P. & T.A. CEDAR RAPIDS, IOWA

Silvka proti chřipce, kašli, nastuzení A NEDUHŮM PLICNÍM AYER'S CHERRY PECTORAL

"Před dvěma lety napadena byla jsem chřipkou, kteráž zřetavila po sobě stopu v podobě kašle, který nedal mi pokoje ani ve dne, ani v noci. Domněl lékař mi stále předpisoval, méně lék tak často, jak shledával, že účinné léky mi nepomáhaly, vůči však jeho ošetřování nebyl stav můj lepší. Konečně manžel můj, jenž

se dočetl jednoho dne o pánu, střílném chřipkou, jenž byl vyléčen Ayer's Cherry Pectoral — zaopatřil mi láhev tohoto léku a díve nežli jsem polovinu obsahu využila, byla jsem vyléčena. Užila jsem Pectoral pro své dítky a přibuzné, kdykoliv toho bylo zapotřebí a shledala jsem lék tento jako výstředný prostředek proti nachlazení, kašli a neduhům plicním." — Emily Wood, Worth St., Elkton, Md.

Ayer's Cherry Pectoral Nejryše poctěn na světové výstavě.

Prohlášení svéj systém Ayer's Sarsaparilla

POZEMKY! POZEMKY!

Krásné pozemky, náležející společnosti železniční a soukromým, ležící podél dráh St. Paul & Duluth a Northern Pacific v okresech Pine, Becker a Ottertail.

Pozemky tyto naležejí se v pokročilých již osadách, zvláště okres Becker má mnoho pěkných jezer a půda sestává z dobré a černé ornice; lesy i prerie.

Cena pozemků od \$3 do \$6 akr na 10letou splátku.

Krajané, již by sobě přáli bližší podrobnosti ohledně vládních nebo školních pozemků, necht dopiati na níže psaného a vysvětlení, jakož i mapy zaslány budou zdarma.

Adresujte: James Kluzák, Room 54, Court Block, 125-231f ST. PAUL, MINN.

Dobré pozemky.

Mám v Mills Lake County, v severovýchodní Minnesotě, 66 mil od Minneapolis, přes 40 tisíc akrů lesních pozemků, kde jsou samé tvrdé lesy, které protéká Rum Lake, kde se takláda nová česká osada, od \$4 do \$5 za akr. První splátka \$1 na akr, pak dostane zákonitý kontrakt, sbytek na 10 roků na 7 procent úroků se sta. Dobře právo majetkové zaručuji každému. Další podrobnosti podám na požádání.

F. J. HAYNY, 913-14th Ave. North, MINNEAPOLIS, MINN.

The Chicago, Rock Island & Pacific dráha

vede do Californie dvojnásobně směrem. Jedna vede půvabnou krajinou přes Colorado, druhá po Texas dráze a Southern Pacific. Poslednější dospěje jižni Californie rychleji, nežli kterákoli dráha jiná.

Výlety do Californie po Rock Island jsou nejoblíbenější a také se větší přízni, nežli po kterékoli dráze jiné, poskytuje vyhledávaný nejlepší poměr mezi cenou a pohodlím. Nejlepšími cenami jízdních listů do Californie mohou při výletech těchto dočísti. Nejedná se do Californie, dokud jste neodbrali náš "Tourist Folder", obsahující mapy a směr cesty i jiné poučení. O ceny listů jízdních hláste se u kterékoli jednotele C. R. I. & P. Ry. aneb dopište na: John Sebastian, General Passenger Agent, Chicago, Ill.